

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 17C/185/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215987
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bohuš Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712215987.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Bohušom Hruškom v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava 813 11, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh žalobcu **z a m i e t a .**

Súd **n e p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.09.2012 boli tunajšiemu súdu doručené podania žalobcu zo dňa 21.09.2012 označené ako „Žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ vedené pod spisovou značkou 17C/185/2012, 17C/186/2012, 17C/187/2012, 17C/214/2012, 17C/215/2012, 17C/216/2012, 17C/217/2012, 17C/219/2012, 17C/220/2012, 17C/221/2012, 17C/222/2012, 17C/223/2012, 17C/224/2012, 11C/147/2012, 12C/229/2012, 12C/296/2012, 14C/238/2012, 15C/234/2012, ktorými sa žalobca domáha voči žalovanému náhrady škody vzniknutej mu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania sú obdobné veci a účastníci konania sú v jednotlivých konaniach totožní, súd rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie uznesením zo dňa 4.2.2013 pod číslom konania 17C/185/2012-18 s tým, že uvedené veci sa budú viesť pod spisovou značkou 17C/185/2012. Vo všetkých prípadoch žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že ako osoba oprávnená podal u zvoleného exekútora návrh na vykonanie exekúcie, pričom súd napriek tomu, že predmetná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas, potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby. Exekučný súd navyše svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenie zákonných podmienok na takýto postup čím formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a povinným a tým vytvoril stav zakladajúci reálnu nevyožiteľnosť istiny a jej príslušenstva. Žalobcovi tak vznikla majetková škoda ako aj nemajetková ujma, ktorú si žalobca v žalobe vyčíslil.

Pokiaľ išlo o vec 17C/185/2012, tu si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 285,82 Eur.

Vo veci 17C 186/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 505,26 Eur.

Vo veci 17C 187/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 424,12 Eur.

Vo veci 17C 214/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 383,55 Eur.

Vo veci 17C 215/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 1 027,11 Eur.

Vo veci 17C 216/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 342,98 Eur.

Vo veci 17C 217/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 355,89 Eur.

Vo veci 17C 219/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 486,82 Eur.

Vo veci 17C 220/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 516,32 Eur.

Vo veci 17C 221/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 448,09 Eur.

Vo veci 17C 222/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 525,54 Eur.

Vo veci 17C 223/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 425,96 Eur.

Vo veci 17C 224/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 536,60 Eur.

Vo veci 11C 147/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 623,27 Eur.

Vo veci 12C 229/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 350,36 Eur.

Vo veci 12C 296/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 1 717,67 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 343,53 Eur.

Vo veci 14C 238/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 296,88 Eur.

Vo veci 15C 234/2012 si uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,- Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumy 947,82 Eur.

Žalobca uvádzal, že z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi vzniknúť majetková škoda vo výške tak, ako uviedol v jednotlivých konaniach, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške tak, ako je uvádzaná v jednotlivých konaniach, ktorú odôvodnil tým, že samostatné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe splní s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Túto ujmu žalobca odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušením jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav, predpokladaný zákonom, v stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie vec zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie vo výškach tak, ako uviedol žalobca v jednotlivých konaniach.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisov Okresného súdu Zvolen 21Er 1792/10, 20Er 1792/10, 21Er 336/11, 21Er 482/11, 22Er 1173/10, 20Er 557/11, 25Er 717/10, 26Er 444/11, 20Er 625/11,

22Er 736/11, 25Er 785/11, 21Er 279/11, 22Er 650/11, 25Er 800/09, 24Er 719/10, 21Er 240/10, 28Er 1015/10, 28Er 1015/10, 20Er 995/10 a zistil tento skutkový stav:

Žalobca ako právny subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Marte Q.. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 22. 12. 2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 21Er 1792/2010-9 zo dňa 1. 3. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením č.k. 21Er 1792/2010-26 zo dňa 18. 7. 2002 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 20Er 1792/10 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Ondrejovi Tereňovi. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 22. 12. 2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 20Er 1792/10- 11 zo dňa 18. 5. 2011 žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 20Er 1792/10-18 zo dňa 5. 4. 2013 exekúciu zastavil.

Zo spisu 21Er 336/2011 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Jolane Vaculčiakovej. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 7. 4. 2011. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 21Er 336/11-10 zo dňa 20. 6. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením 21Er 336/11-30 zo dňa 19. 7. 2012 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 21Er 482/2011 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Juraj Gúth. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 23.5.2011. Okresný súd Zvolen svojím uznesením zo dňa 20. 6. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením zo dňa 19. 7. 2012 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 22Er 1173/2010 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Jane Pršancovej. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 26.11.2010. Okresný súd Zvolen dňa 13. 12. 2010 vyzval súdneho exekútora, aby súdu zaslal opravený návrh na vykonanie exekúcie, kde budú trovy právneho zastúpenia oprávneného v exekúcii uplatnené v správnej výške. Odpoveď zo strany oprávneného bola súdu doručená dňa 8. 6. 2011. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 22Er 1173/2010-11 zo dňa 6. 7. 2011 žiadosť súdneho na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 22Er 1173/2010-23 zo dňa 6. 12. 2012 exekúciu zastavil.

Zo spisu 20Er 557/2011 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Jozefíne Bartošovej. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 5.8.2011. Okresný súd Zvolen svojím uznesením zo dňa 15. 8. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd Zvolen, svojím uznesením zo dňa 5. 4. 2013 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 25Er 717/2010 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Magdaléne Oláhovej. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 9. 9. 2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 25Er 717/10-9 zo dňa 22.10.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 10. 12. 2010. Okresnému súdu Zvolen bolo dňa 20. 1. 2011 doručené späťvzatie odvolania. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 2CoE 368/2011-32 zo dňa 30. 8. 2011 odvolacie konanie zastavil. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 25Er 717/2010-40 zo dňa 3. 9. 2012 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 26Er 444/2011 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Kataríne Balážovej. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 15. 8. 2011. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 26Er 444/11-10 zo dňa 31. 8. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 26Er 444/2011-17 zo dňa 23. 9. 2013 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 20Er 625/2011 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Margite Kováčová. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 30.8.2011. Okresný súd Zvolen svojím uznesením zo dňa 6. 9. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd Zvolen svojím uznesením zo dňa 15. 7. 2014 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 22Er 746/2011 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Anton Barkóczi. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 18.8.2011. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 22Er 746/11-10 zo dňa 19. 8. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd Zvolen svojím Uznesením 22Er 746/11-21 zo dňa 9. 8. 2012 exekúciu zastavil.

Zo spisu 25Er 785/2011 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Anne Kíšíkovej. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 7. 9. 2011. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 25Er 785/11-10 zo dňa 19.3.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 25Er 785/11-25 zo dňa 16. 6. 2014 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 21Er 279/2011 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Marte Novotnej. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 24.3.2011. Dňa 20. 6. 2011 Okresný súd Zvolen svojím uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Dňa 19. 7. 2012 Okresný súd Zvolen svojím uznesením exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 22Er 650/2011 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Peter Ivanič. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 19.7.2011. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 22Er 650/11-10 zo dňa 22. 7. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 22Er 650/2011-20 zo dňa 6. 11. 2012 exekúciu zastavil.

Zo spisu 25Er 800/2009 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Márii Gašparovej. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 24.11.2009. Dňa 28. 1. 2010 Okresný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zastavil. Dňa 20. 7. 2010 Okresný súd Zvolen žiadosť súdneho exekútora uznesením zamietol. Dňa 16. 3. 2011 Krajský súd Banská Bystrica odvolacie konanie zastavil. Dňa 3. 9. 2012 Okresný súd Uznesením konanie zastavil.

Zo spisu 24Er 719/2010 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Ján Šulek. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 9. 9. 2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 24Er 719/10-10 zo dňa 22.10.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde dňa 17. 12. 2010. Dňa 20. 1. 2011 bolo Okresnému súdu Zvolen doručené späťvzatie odvolania. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 2CoE 103/2011-134 zo dňa 30. 3. 2011

odvolanie konanie zastavil. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 24Er 719/2010-38 zo dňa 21.7.2011 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 21Er 240/2010 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej Marte Vyšohlídovej. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 18.2.2010. Okresný súd Zvolen dňa 19. 2. 2010 si vyžiadala k nahliadnutiu rozhodcovský spis. Odpoveď Okresnému súdu bola doručená dňa 6. 4. 2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 21Er 240/2010-12 zo dňa 14. 5. 2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Voči tomuto uzneseniu podal na tunajšom súde odvolanie oprávnený, ktoré bolo súdu doručené dňa 9. 6. 2010. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 12CoE 230/2010-32 zo dňa 29. 7. 2010 uznesenie Okresného súdu potvrdil. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 21Er 240/2010-49 zo dňa 13. 7. 2012 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 28Er 1015/2010 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Ivanovi Pavlíkovi. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 22.12.2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 28Er 1015/10-10 zo dňa 10.1.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený na tunajšom súde, doručené dňa 29. 3. 2011. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením 15CoE 302/2011-28 zo dňa 26. 10. 2011 uznesenie Okresného súdu potvrdil. Okresný súd Zvolen svojím uznesením 28Er 1015/10-34 zo dňa 12.7.2012 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 20Er 995/2010 súd zistil, že žalobca ako oprávnený subjekt podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Dušan Hudec. Súdny exekútor následne podal na Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 10.5.2010. Okresný súd Zvolen svojím uznesením zo dňa 20.6.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Krajský súd Banská Bystrica svojím uznesením zo dňa 27. 3. 2012 uznesenie Okresného súdu Zvolen zrušil. Dňa 23. 5. 2012 Okresný súd Zvolen vo veci vydal poverenie.

Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomne listom zo dňa 08.07.2013. Pokiaľ išlo o uplatnený nárok na náhradu škody, žalovaný poukázal na všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2) vznik škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Podľa žalovaného nie je jasný predovšetkým titul nároku na náhradu škody. Žalobca namieta „nezákonné konania“ v podobe nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Žalobca uvádza aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia.

Žalovaný poukazuje na to, že lehota 15 dní na poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku. Ako ukázala súdna prax, lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Žalovaný má navyše za to, že zo samotnej dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, lehota 15 dní sa nevzťahuje na rozhodnutie na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. V zmysle judikatúry Najvyššieho ako aj Ústavného súdu vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu a platnosť rozhodcovskej doložky.

Čo sa týka uvádzaných prietahov v konaní, žalovaný má za to, že žalobca nevyužil zákonné prostriedky pre odstránenie prietahov v konaní. Žalobca za kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie považuje „žiadosť o informáciu o stave konania“. Takýto úkon podľa názoru žalovaného nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov a k ich účinnému odstráneniu.

Pokiaľ ide o existenciu prietáhov v konaní žalovaný uviedol, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinnom od 01. 01.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietáhoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorý Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Žalovaný poukazuje na to, že žalobca podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.04.2012 Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby vo veci, žalovaný má za to, že ide o predčasné uplatnenie nárok na súde.

Žalobca nepreukázal, že podal sťažnosť na prietahy v konaní, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, ani existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ani právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Z týchto dôvodov mal žalovaný za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietáhov.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade materiálnej škody žalovaný uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Žalobca ale nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, žalovaný považoval za hypotetické. K tomuto názorovému presvedčeniu žalovaného viedla skutočnosť, že žalobca v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti s ohľadom na pravidelný beh vecí. Okrem toho má žalovaný za to, že nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že nie je možné vymôcť pohľadávky od dlžníkov žalobcu a tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spôsobuje nevyhnutnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú právne bezvýznamné v predmetnom konaní, pretože náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (bližšie pozri rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011). Žalobca uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Požadovaná

náhrada nemajetkovej újmy vo výške 20% z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumovou úvahou.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 citovaného zákona, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

S poukazom na zhora citované zákonné ustanovenia, ako aj vykonané dokazovanie súd žalobu žalobcu zamietol ako neodôvodnenú a neopodstatnenú. V § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zvýraznená zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Súd má povinnosť predovšetkým pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi skúmať, či sú naplnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Súd konštatuje, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia absolútne nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona v znení platnom v čase vydania poverenia a v čase začatia konania, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peňazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Súd mal po vykonaní dokazovania za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobca rovnako nepreukázal výšku tvrdenej škody, ako aj nemajetkovej újmy, pri ktorých ani nie je zrejmé, ako k týmto sumám žalobca dospel. Žalobca by v každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbreňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukazovaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočností, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

Súd mal na základe vyššie uvedeného za to, že žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., súd považoval žalobu za právne neopodstatnenú a neodôvodnenú.

V zmysle zásady úspechu účastníka v konaní podľa § 142 ods. 1 O.s.p. žalovanému náležalo právo na náhradu vzniknutých trov konania. Súd mu však náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaný v prípade úspechu túto nepožadoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovy (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.
 - 1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
 - 2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
 - 3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
 - 4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
 - 5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
 - 6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
 - 7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
 - 8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.
 - 1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 - 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 - 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,
 - 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).